

sygn. akt VI Gz 97/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass – Kloc (spr)

Sędziowie: SO Anna Harmata

SO Marta Zalewska

Protokolant: st. sekretarz sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2017 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy wniosku wierzyciela: **L. K.**

przeciwko dłużnikowi: **G. B.**

o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego

w przedmiocie zażalenia wierzyciela na Postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 12 grudnia 2016r , sygn. akt V GC 29/16

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

W dniu 16 listopada 2016 r. wierzyciel działający w sprawie przez fachowego pełnomocnika złożył wniosek o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego, zainicjowanego na podstawie nakazów zapłaty wydanych przez Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu w postępowaniu nakazowym w dniach: 21 grudnia 2015 r. sygn. akt V GNc 1213/15 i 9 grudnia 2015r , sygn. akt V GNc 1230/15, połączonych do wspólnego rozpoznania pod sygn. akt V GC 29/16 (k- 220).

Wierzyciel przedłożył jednocześnie postanowienia Komornika przy SR w Stalowej Woli o ustaleniu kosztów

Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu po ustaleniu u w/w komornika ,że wyżej postanowienia nie są prawomocne postanowieniem z dnia 12.12.2016r , sygn. akt V GC 29/16 oddalił w/w wniosek wierzyciela wskazując ,że skoro w/w postanowienia są nieprawomocne to wniosek jako przedwczesny podlegał oddaleniu.

Powyższe orzeczenie zaskarżył w całości wierzyciel wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie w/w wniosku w całości , albowiem przedłożył wraz z nim pisma komornika ,że przedmiotowe orzeczenia są prawomocne na dzień 13.12.2016r ale nie może podać dokładnej daty ich uprawomocnienia , albowiem akta sprawy są Sądzie Okręgowym w Tarnobrzegu.

Dłużniczka wniosła w odpowiedzi na powyższe o jego oddalenie gdyż jej zdaniem wydany w sprawie wyrok nie jest jeszcze prawomocny, albowiem został on zaskarżony przez nią apelację , a Sąd o kosztach postępowania

zabezpieczającego orzeka w orzeczeniu kończącym postępowanie i mając na uwadze, że rozstrzyga się o nich na podstawie art. 98-110 kpc brak podstaw do uwzględnienia wniosku na tym etapie postępowania.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje:

Przed przystąpieniem do rozpoznania wniosku wierzyciela o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego należy wskazać, że tutaj Sąd podziela pogląd, że dwutygodniowy termin na złożenie w/w przewidziany w art. 745 § 1 k.p.c. w zw. z art. 745 § 2 k.p.c. stosowany w drodze analogii do zabezpieczenia uzyskanego na podstawie nakazu zapłaty w sytuacji gdy nakaz zapłaty jest orzeczeniem kończącym postępowanie.

Dwutygodniowy termin na złożenie wniosku o zwrot kosztów postępowania zabezpieczającego (art. 745 § 1 k.p.c. w zw. z art. 745 § 2 k.p.c.) biegnie od daty uprawomocnienia się postanowienia komornika o ustaleniu tych kosztów (stanowisko Sądu Najwyższego – uchwała z dnia 14 listopada 2012 r. III CZP 70/12 OSNC 2013 nr4, poz. 46). Wskazać należy, iż termin dwutygodniowy na złożenie wniosku od daty prawomocnego rozliczenia przez komornika zakończonego postępowania zabezpieczającego, znajduje zastosowanie w drodze analogii, także do kosztów zastępstwa procesowego powstałych w tym postępowaniu zabezpieczającym.

Należy w tym miejscu podnieść, że oczekiwanie na doręczenie przez komornika postanowienia o kosztach ze stwierdzeniem prawomocności nie jest konieczne, by wystąpić do Sądu z wnioskiem o przyznanie tych kosztów. Sąd Najwyższy w powołanej wyżej uchwale III CZP 70/12 wyjaśnił, że stwierdzenie prawomocności orzeczenia na podstawie art. 364 § 1 kpc ma charakter wyłącznie deklaracyjny i w żadnej mierze nie wpływa na datę rzeczywistego uprawomocnienia się. Bez znaczenia w tym zakresie jest tym bardziej zaopatrzenie postanowienia komornika w biurową wzmiankę o stwierdzeniu prawomocności. Wskazane czynności mogą być i z reguły są dokonywane, po długim czasie od uprawomocnienia się orzeczenia. Oczekiwanie na zaopatrzenie postanowienia komornika w biurową wzmiankę o stwierdzeniu prawomocności bądź wydania postanowienia o stwierdzeniu prawomocności prowadziłoby do rozwiązania nieracjonalnego, a ponadto powodowałoby, że bieg wspomnianego terminu rozpoczynałby się od dokonania czynności niemającej żadnego znaczenia prawnoprocesowego, albo wprawdzie mającej taki charakter, ale dokonywanej przede wszystkim na potrzeby wykonania orzeczeń z reguły nienadających się do egzekucji, nie zaś w celu otwarcia się terminu do dokonania czynności procesowej, którą w rozpatrywanym przypadku było złożenie wniosku o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego. (...) Liczenie dwutygodniowego terminu od rzeczywistego uprawomocnienia się postanowienia komornika o ustaleniu kosztów postępowania zabezpieczającego nie jest obciążone ryzykiem utraty roszczenia o zwrot tych kosztów z powodu niezachowania terminu. (...) W razie złożenia wniosku o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego przed uprawomocnieniem się postanowienia komornika o ustaleniu ich wysokości, nie zachodzi konieczność oddalenia tego wniosku, jako przedwczesnego, lecz sąd powinien wstrzymać się z rozpoznaniem wniosku do chwili jego uprawomocnienia. (por. uchwała SN z dnia 14 listopada 2012 r. III CZP 70/12)

Wniosek o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego złożono w dniu 16 listopada 2016 r., a jak ustalił Sąd Okręgowy w Rzeszowie postanowienia Komornika Sądowego ustalające wysokość kosztów wykonania zabezpieczeń uprawomocniły się z dniem 26 listopada 2016 r w obu w/w sprawach (pisma komornika z dnia 27.03.2017r, (...) i (...)), a więc mając na uwadze powyższe rozważania brak było podstaw do jego oddalenia na tej podstawie.

Należy jednak zauważyć, że powód złożył przedmiotowy wniosek w dniu 16.11.2016r, a więc już po wydaniu wyroku w niniejszej sprawie (co miało miejsce w dniu 30.08.2016r) i po jego skutecznym zaskarżeniu przez pozwaną apelacją (wniesioną w dniu 24.10.2016r). W tej sytuacji mając na uwadze zasadę odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 kpc i że to strona przegrywająca zobowiązana jest zwrócić koszty poniesione przez przeciwnika o czym Sąd rozstrzyga w orzeczeniu kończącym sprawę, należało przedmiotowe orzeczenie zmienić poprzez jego uchylenie na podstawie art. 386 par 1 kpc. Sąd Okręgowy miał na uwadze przy na uwadze, że wyniki postępowań incydentalnych są bez znaczenia. Jeśli Sąd, mając na względzie wynik sprawy, uzna, że wygrywającym jest np. powód, powinien zliczyć wszystkie poniesione przez niego koszty (w tym koszty postępowań zabezpieczających) i ich sumę zasądzić od pozwanego; powyższe może nastąpić dopiero po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez pozwaną. Natomiast treść

art. 745 par 1 kpc wskazuje, że o kosztach postępowania zabezpieczającego później powstałych rozstrzyga sąd , który udzielił zabezpieczenia , a więc Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu.

Konsekwencją powyższego jest orzeczenie jak w sentencji postanowienia po myśli przywołanych powyżej przepisów oraz art. 397 par 2 kpc.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

- (...)

(...)

(...)